

BUITEN GEBAAANDE PADEN

Vijvers, singels en andere stadswateren zijn de plekken waar menig karpervisser zijn eerste schreden zet. Aangezien je daar niet de enige bent, zijn de vissen er door de wol geveerd. Stijn Leemreize weet met zijn originele en afwijkende aanpak echter zelfs de slimste en schuwste vissen over de streep te trekken.

TEKST: JUSTIN BURGGAFF > FOTOGRAFIE: SILVY MAATMAN

Door de pop-up boilie strak op de haak te monteren kan de vis die minder makkelijk uitspugen

Observeren is het sleutelwoord van Stijns aanpak. Als we de 19-jarige student werktuigbouwkunde aan een druk bevestigd stadswater net buiten Oss treffen, tuurt hij dan ook over het water. Zijn materialen staan nog ingepakt achter hem. “Die pak ik pas uit na de boel een poosje te hebben bekeken. Op basis van wat ik heb gezien, besluit ik hoe ik begin te vissen”, legt hij uit. Er valt in ieder geval genoeg te zien. Zo zijn er heren der wat bruisplakkaten, scharrelt links in een kommetje een vis aan het oppervlak en hangen in het midden van het plasje enkele karpers op half water.

GEËN HELE BOILIES

Vervolgens diept Stijn wat hondenbrokken, een flinke berg halibutpellets en een handje boilies op uit zijn tas. De brokken belanden in het kommetje waar de vis aan het oppervlak aast. “Die stek laat ik voorlopig even met rust.” Daarna vult hij zijn spomb met pellets en enkele gecrushte zoete boilies. Hele boilies zijn uit den boze: “Die gebruikt iedereen hier, waardoor het eerder vis afschrikt dan lokt. Daarnaast zijn ze erg hard, waardoor het een stuk langer duurt voordat ze onder water hun geurstoffen afgeven.” Als extraatje giet hij nog wat druppels zalmolie over de voermix. “Dit zorgt voor meer attractie en geeft een mooi wolkend effect. Zo lok je ook de vissen op half water naar de bodem.”

COMPACT VOEREN

Met een grote plons landt de spomb in het midden van het plasje. “Dit lijkt misschien wat overdreven voor zulk klein water, maar ik maak zo een hele compacte voerplek. Als je het aas met de hand gooit, belandt het te verspreid in het water. Dan duurt het langer voordat de vis je haakaas vindt.” Nog voordat zijn twee hengels inliggen, verraden de eerste azende vissen zich middels een bellenspoor. “Zie je dat er een soort olie bovenkomt? De pellets werken instant en trekken meteen vis aan.” Al na tien minuten piept de beetmelder en schiet de lijn ervandoor. De dader blijkt een oude spiegel. “Een vis van de eerste uitzetting in 1992”, weet Stijn die hier al sinds zijn jeugd vist.

Spread je kansen en speel in op aan het oppervlak azende vis.

SCHUWE VIS

Na deze vis lost Stijn vervolgens nog een knap exemplaar. Veel tijd om te kniezen is er niet, want hij ziet dat de afgedreven hondenbrokken nu onder een overhangende struik liggen. Daar worden ze heel sneaky van het oppervlak gegrist. Tijd om te verkassen en zijn opgetuigde ‘brokhengel’ erbij te pakken. Met uiterste precisie gooit hij zijn hondenbrokje onder de takken. Het lijkt echter alsof de vissen onraad ruiken: zijn haakaas wordt volledig genegeerd. “Zie je hoe schuw de vis is? Er wordt hier ’s zomers elke dag met brood en brokken gevist. De karpers weten precies hoe het spelletje werkt.” Als zijn brok ver onder de struik ligt, hapt er toch een vis toe maar slaat Stijn een gat in de lucht. “Helaas, op naar de volgende stek.”

LEADER OP DE KANT

Nog voordat we op de nieuwe stek – een smalle uitloper van de plas – aankomen, begint Stijn te tellen. “Eén,

twee, drie, vier en daar onder die lelies ligt karper nummer vijf. Zodra de zon op dit stuk van het water staat, trekt de vis erin. Toch vist hier bijna niemand omdat het zo ondiep is.” Aan de overkant van de uitloper scharrelen twee vissen. In plaats van zijn aas die kant op te gooien, loopt hij naar de overkant. Stijn sluipst naar het water en legt zijn rig op nog geen 20 centimeter uit de kant neer – de leader en het 60 grams werpgewicht liggen nog net niet op de kant. “Zo is de kans dat ze tegen je lijn aanzwemmen een stuk kleiner”, legt hij uit.

RONNIE RIG

Om diezelfde reden vist Stijn altijd met slappe lijnen. “Anders is de vis meteen gevlogen zodra die de lijn voelt.” Ook qua rig kiest hij voor een variant die zich leent voor ondiep water en schuwe vis: “Op dit soort ondiepe plasjes gaat mijn voorkeur uit naar de Ronnie rig in combinatie met een stugge onderlijn en een pop-up. Bij deze rig staat de haak – maat 6 of 8, afhankelijk van het formaat

‘DE KARPERS HIER WETEN PRECIËS HOE HET SPELLETJE WERKT, DUS MOET JE SLIM ZIJN EN HET NET EVEN ANDERS AANPAKKEN’

pop-up – direct op de bodem en zweeft de boilie vlak boven de bodem. Bij een normale pop-up rig hangt de boilie wat hoger in het water, maar in dit ondiepe water komt je aas dan niet in het gezichtsveld van de vis. Bovendien haakt deze vis zich sneller op deze manier.”

LOSSE SLIP

Tijdens dit korte ‘rig college’ azen er constant twee vissen op de voerplek strak tegen de kant. Een aanbeet >>

Pellets en gecrushed boilies trekken direct vis aan.

blijft vooralsnog uit. “Misschien dat mijn aas toch iets té ondiep ligt”, oppert Stijn terwijl hij zijn rig letterlijk achter de rug van de azende vis een centimeter of tien verlegt. Nog voordat hij weer is terug geslopen, gilt de beetmelder het uit en schiet de vis direct richting een lelieveld. “Oh ja, vergeet nooit je slip iets losser te zetten als je vlak onder de top vist. Anders gaat je hengel ervandoor”, grijnst Stijn als hij een prachtige schub uit het kommetje dirigeert. “Zorg ervoor dat je snel bij je voerplek weg bent. Als je mazzel hebt, azen de andere vissen gewoon door.”

ORANJE KOI

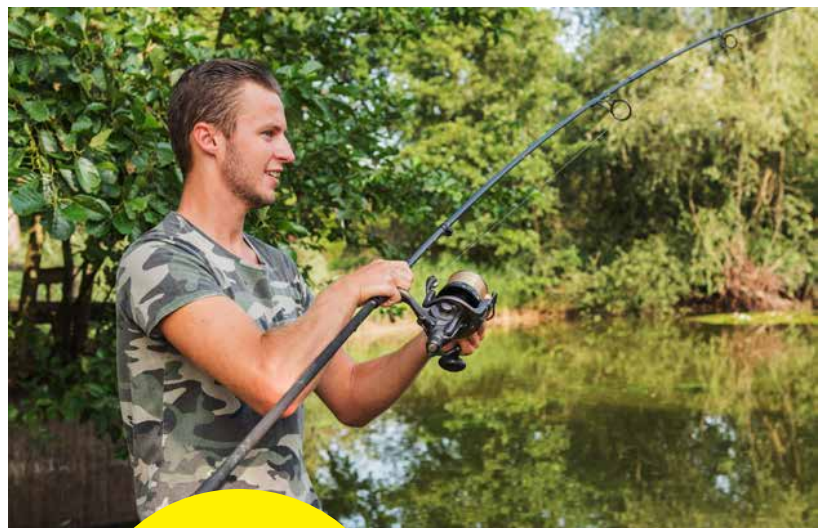
Nadat de vis is geschept, wijst Stijn naar zijn voerplek. “Zie je dat die andere vis gewoon verder aast? Even snel een foto, zodat we weer verder kunnen vissen.” In de tussentijd is er ook een knaloranje koi ten tonele verschenen. “Laten we die proberen te vangen, dat is leuk voor de variatie”, lacht hij. De vis lijkt echter gealarmeerd door de dril van zojuist, want hij aast een stuk voorzichtiger. “We geven het nog tien minuten en dan verkassen we naar de volgende plek waar we vis zien; azende vis of niet.” Verkassen is nog niet nodig, Stijn weet namelijk een wat grotere schub onder het kantje vandaan te plukken. Daarmee komt de teller op vijf aanbeten en drie gelande vissen.

NET EVEN ANDERS

Ondertussen wordt het steeds drukker met andere vissers. Als we informeren naar de vangsten, lijkt het erop dat Stijn de enige is die goed zaken doet. Hij heeft er wel een verklaring voor. “De meeste vissers komen aan, gooien er wat boilies in en wachten de hele dag tot een karper hapt. Dat levert weleens een vis op, maar aantallen vang je zo niet.” Daarnaast merkt hij dat ook witvissers vaker achter de karper aangaan. “Je merkt dat karpervissen met de vaste stok en methodfeederen populairder wordt. Het gevolg is dat de vis nog schuwer wordt. Vandaar dat ik het net even anders aanpak en actief op zoek ga naar azende karper.”

TWEE BROKKEN

Omdat Stijn nog geen vis aan de oppervlakte heeft gevangen, stelt hij tot slot voor nog één stek aan te doen. Onder een grote overhangende struik spot hij wederom

Met een net even andere aanpak kun je ook op druk bevist water scoren

een groepje vissen. Die liggen vanaf onze kant ogenschijnlijk echter net buiten werpbereik en zijn vanaf de andere kant onbereikbaar. “Dat is typerend voor dit soort druk bevist cultuurwater. Rietvelden, overhangende bosjes en lelies zijn mooie schuilplekken waar de vis zich veilig voelt. Dat soort plekken zoeken ze dus ook op”, legt hij uit terwijl hij twee hondenbrokken onder zijn baitband schuift. “Hopelijk haal ik zo net de overkant.”

INSTANT SUCCES

Na drie worpen liggen de brokken precies voor de struik en doet de wind de rest. De vissen voelen zich zo veilig dat ze meteen op de brokken duiken. Stijn slaat echter twee keer een gat in de lucht. Die gemiste aanbeten zitten de fanatieke karpervisser toch wat dwars. “Laten we nog heel even naar de stek van vanmorgen gaan. Daar heb ik expres niet bijgevoerd toen we weggingen. Meestal blijft er dan wel een visje hangen en is een klein beetje voer genoeg om ze meteen weer aan het te azen krijgen.” En inderdaad, hij sluit de dag af met een kleine schub die al na vijf minuten voor de bijl gaat. “Precies zoals ik voorspelde”, besluit hij tevreden.